

ставали культурні центри метрополій та інші міста за межами України (Петербург, Москва, Відень. Варшава, Краків, Прага, Париж, Берлін та ін.)

Переплетення загальних і специфічних для розвитку фінансової науки тенденцій, певне «накладання» їх одна на одну зумовили притаманні лише українській фінансовій думці особливості. Перу М.П.Яснопольського належить фундаментальна праця «О географическом распределении государственных доходов и расходов России». На основі аналізу величезного цифрового, фактичного й історичного матеріалу український вчений зробив висновок про нерациональність російської економічної та фінансової політики, започаткував дослідження фінансового визиску України Росією. В ХХст. цю ідею активно розвивали в своїх працях П.Мальців, М.Порш, Є.Гловінський, М.Добриловський, І.Кабачків, Т.Сосновий та інші українські економісти.

Дослідження історії української фінансової думки в СРСР – це окрема велика проблема, яка вимагає спеціального вивчення. Зазначимо лише, що воно інтенсивно велося в 20 роки ХІХ ст. Так, у березні 1926 р було засновано Комісію для вивчення фінансових справ, яку очолив академік Л.М. Яснопольський. До складу Комісії були залучення провідні вчені-фінансисти. Комісія підготувала та видала 5 томів праць. Але інтенсивні дослідження питань фінансової науки й історії фінансів 20-х рр. пізніше змінилися знищенням попередніх традицій, тривалою вимушеною ізоляцією радянської науки від світової і дореволюційної вітчизняної. Лише з початком 90-х рр. намітилася тенденція до активного подолання цієї шкідливої самоізоляції і входження української фінансової науки в лоно світової, як її невід’ємної складової частини. Значення дослідження історії фінансів України та історії історії української фінансової думки значно зростає в зв’язку з сучасними трансформаційними процесами.

УДК 336.581

**Ціх Т.П.**

*Український державний університет економіки і фінансів*

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОЛІТИКИ ЗАЛУЧЕННЯ ПОЗИКОВИХ  
КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА**

**T. Tsikh**

**THEORETICAL ASPECTS OF POLICY OF ATTRACTION LOAN  
RESOURCES BY ENTERPRISE**

Управління підприємством нерозривно пов'язане з використанням фінансових ресурсів. Адже, свою діяльність підприємство, зазвичай, розпочинає з використання власних коштів, однак у процесі господарської діяльності виникає потреба у залученні додаткових коштів для здійснення операційної діяльності, забезпечення розвитку підприємства чи фінансування інвестиційних проектів. Саме з метою підтримки та розвитку виробничо-

господарської діяльності суб'єкти господарювання використовують позичені та залучені кошти.

Вивченням даної проблеми займалися Є. Балабанова, І. Бланк, Е. Брігхем, В. Бочаров, А. Пересада, А. Поддєрьогін, О. Терещенко та інші. Проте, формування механізмів залучення позикових коштів підприємства потребує поглиблення даних досліджень, з метою визначення різних форм залучення капіталу, аналізу їх переваг та недоліків, способів залучення як із зовнішнього, так і з внутрішнього середовища.

У сучасній економічній літературі немає єдиного підходу до сутності позикових коштів підприємства. Зокрема, у працях вітчизняних науковців, як правило, переважає ототожнення залучених та позичених коштів. Різні погляди науковців щодо сутності та структури "позикових коштів" дали змогу ґрунтовно проаналізувати це питання. Водночас, існує потреба узагальнення усіх точок зору та уточнення поняття "позикові кошти" із врахуванням особливостей їхнього надходження на підприємство, забезпечення оптимальної структури та ефективного механізму управління ними. Авторське розуміння цієї дефініції полягає у тому, що позикові ресурси – це сукупність кредитних та позичених коштів, які в процесі виробництва залучають до господарської діяльності.

Таким чином, конкретизація сутності "позикових коштів" дає змогу розмежувати грошові потоки підприємства та вибудувати ефективний і оптимальний механізм управління фінансуванням виробничо-господарської діяльності.

Слід зазначити, що з погіршенням ситуації у фінансово-кредитному секторі економіки змінились умови, за яких підприємство може залучати кошти для своєї діяльності. Відносно "дорогими" стали кредитні ресурси, залучення яких часто не є оптимальними шляхом вирішення проблеми фінансування діяльності підприємства.

Отже, залучення позикового капіталу дозволяє суттєво розширити обсяг господарської діяльності підприємства, забезпечити більш ефективне використання власного капіталу, прискорити формування цільового фінансування і на цій основі підвищити ринкову вартість підприємства.